

Župnija
Ljubljana Sveti Križ

oznanila

“Saj ste vendar živi kamni!” (1 Pt 2,5)

april ■ 2023

Nekaj nenavadnih misli o trpljenju

*T*o so besede ljudi, ki so na svet gledali drugače, kot smo navajeni. Potrebna je močna izkušnja »drugačega sveta« oziroma Božji pogled, ki nas ali pritegne ali pa v nas vzbudi grozo. Kako razumeti Njegovo ljubezen v resnih težavah?

Ker so te misli nenavadne, ni priporočljivo, da jih nepremišljeno govorite naprej, predvsem ne komu, ki je v hudi stiski. Lahko pa jih preberete, in če vam kaj povedo, jih shranite kot skrito moč za čas vaše preizkušnje.

Morda se vam bodo zdeli naslednji stavki prezahtevni. Tudi apostol Pavel je rekel kristjanom začetnikom: »Mleka sem vam dal piti, ne jedi, saj je še niste zmogli. Pa tudi zdaj je še ne zmorete.« (1 Kor 3,2) A menim, da je to hrana, ki se ne pokvari – shranite jo, nekoč jo boste zmogli.

Zakaj se v postnem času vadimo v premagovanju? Zakaj Bog neprijetnosti obrača v dobro, zakaj smo kristjani povabljeni k vdanemu prenašanju preizkušenj? Kaj nam o tem povedo Favstina Kowalska, brat Andrej in pater Pij?

Favstina Kowalska

»Trpeča duša je mojemu srcu naj-

bližja,« je v nekem pogovoru Jezus zaupal Favstini. A to, da trpljenje človeka približa Bogu, je le en vidik te stvarnosti.

V njenem dnevniku, v odstavku 1487, ji je dal vedeti tole: »Vedi še, da sem temo, nad katero se pritožuješ, najprej sam prestal zate v vrtu Getsemani. Moja duša je bila potrtá v smrtni žalosti; tebi dajem delček tega trpljenja zaradi moje posebne ljubezni do tebe in zaradi visoke stopnje svetosti, ki sem jo vnaprej določil zate v nebesih.«

Brat Andrej

Brat Andrej je svetnik iz Kanade, ki mu je Bog podaril močan dar ozdravljanja. Bil je čudodelnik, izjemno čuteč do odrinjenih, trpečih in bolnih. Številne je ozdravil, a je svojim prijateljem vcepljal tudi ljubezen do trpljenja po Kristusovem zgledu. Pogosto je ponavljal: »Ne smemo moliti, da bi bili brez težav, temveč da bi jih znali bolje prenašati.«

Pri tem je kazal na zgled svetnikov, ki so z veseljem sprejemali mučenje. »Res imate srečo, če se zahvaljujete Bogu, da vas je obiskal s preizkušnjo. Če bi poznali vrednost trpljenja, bi zanj prosili na kolenih

in s sklenjenimi rokami.«

Staremu prijatelju, ki mu je pripovedoval o svojem trpljenju, je odgovoril: »Zahvaljujte se dobremu Bogu, da tako skrbi za vas.« »Smešen odgovor,« je odvrnil prijatelj. »Nikar ne govorite tako, kasneje boste razumeli. Dobri Bog za svoje najboljše prijatelje in služabnike poskrbi tako, da jim pošlje križ ... Ko neka duša stori kaj dobrega za Boga, mu On poplača s trpljenjem ... Trpljenje je tako velika stvar, ima tako veliko ceno, da bo lahko nagrajeno samo v nebesih.«

Pater Pij iz Pietrelcine

Pater Pij je veliko trpel, zanj bi lahko rekli, da je bil svetnik trpljenja. V knjigi Na nebeškem pragu je o tem več zapisov.

Pater Pij je imel bolečine za Božji dar. Nekoč je tako močno kašljal, da ga je bilo mučno poslušati.

Sobrat pater Lino iz Prate mu je rekel: »Oče, dajte meni svoj kašelj.«

On pa je presenečen odgovoril: »Kako, ali se to, kar prejmeš v dar, pokloni drugemu?«

Drugič ga je neki profesor Nicola Bellantuono po koncu spovedi vprašal, ali mu znamenja Kristusovih ran povzročajo bolečine, in pater Pij mu je odgovoril: »Misliš, da mi jih je Gospod dal zaradi lepšega?« Profesor se je nato ponudil: »Oče, dajte kaj še meni.« Pater se je skoraj razjezil: »Nakit, ki ga prejmeš od Gospoda, se ne podarja!«

Ko mu je spet nekdo rekel, naj mu da malo svojega trpljenja, je rekel: »Trpim, kadar ne trpim.«

Ko je govoril o trpljenju, je rekel: »Trpeti s Kristusom pomeni ljubiti ga in tolažiti na popoln način. Vedno bolj si želimo in ljubimo trpljenje, kolikor večja je ljubezen do Jezusa in do duš.«

Helena Reberc

Vstali Kristus, naše upanje

*N*aj vas spomnim, bratje, na evangelij, ki sem vam ga oznanil, ki ste ga tudi sprejeli, v katerem tudi vztrajate, po katerem ste na poti odrešenja, če se ga držite, kako sem vam ga oznanil; razen če ste zaman sprejeli vero. Izročil sem vam namreč predvsem to, kar sem tudi prejel, da je Kristus umrl za naše grehe, kakor je v Pismih; in da je bil pokopan; in da je tretji dan vstal, kakor je v Pismih; in da se je prikazal Kefu, nato dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom hkrati. (1 Kor 15,1-6).

Dejstvo: umrl je, bil je pokopan, vstal je, prikazal se je

Ko Pavel govori svojim kristjanom, izhaja iz neizpodbitnega podatka, ki ni le rezultat premišljevanja nekega modrega človeka, ampak je dejstvo, preprosto dejstvo, ki se je zgodilo v življenju nekaj oseb. Krščanstvo se rodi tukaj. Ni ideologija, ni filozofski sistem, temveč je pot vere, ki se začneja z nekim dogodkom, o katerem pričujejo prvi Jezusovi učenci. Pavel to povzame takole: Jezus je umrl za naše grehe, bil je pokopan, tretji dan je vstal in se je prikazal Petru ter dvanajsterim. To je dejstvo. Umrl je, bil je pokopan, vstal je, prikazal se je.

To pomeni: Jezus je živ. To je jedro krščanskega sporočila.

Naša vera se rodi na velikonočno jutro

Ko oznanja ta dogodek, ki je osrednje jedro vere, Pavel vztraja predvsem pri zadnjem elementu velikonočne skrivnosti: pri dejstvu, da je Jezus vstal. Če bi se namreč vse končalo s smrtjo, bi v Njem ime-li vzor največje predanosti, toda to ne bi moglo poroditi naše vere. Rekli bi, da je bil junak, a ne gre za to. Umrl je, vendar je vstal. Vera se rodi iz vstajenja. Sprejeti, da je Kristus umrl, da je umrl na križu, ni dejanje vere, saj gre za zgodovinsko dejstvo. Nasprotno pa je dejanje vere verjeti, da je Kristus vstal. Naša vera se rodi na velikonočno jutro.

Pavel v nadaljevanju navede seznam oseb, ki se jim je prikazal vstali Jezus. Na vrhu so Kefa, torej Peter, in skupina dvanajsterih, nato petsto bratov, med katerimi so mnogi še vedno lahko pričevali.

»Videl sem vstalega Jezusa Kristusa!«

Ta izraz apostol uporabi, ker je njegova osebna zgodovina dramatična. Pavel ni bil ravno ministrant.

Bil je preganjalec Cerkve, ponosen na lastna prepričanja; imel se je za uspešnega človeka z zelo jasno predstavo o tem, kakšno naj bi bilo življenje in njegove dolžnosti. Toda v tej popolni sliki – v Pavlu je bilo namreč vse popolno, vse je vedel – v tej popolni sliki življenja se je nekega dne zgodilo tisto, kar je bilo popolnoma nepredvidljivo: srečanje z vstalim Jezusom na poti v Damask. Tam ni bil le neki človek, ki je padel na tla: bila je oseba, ki jo je prevzel dogodek, ki ji bo smisel življenja postavil na glavo. Prganjalec postane apostol, ker je videl živega Jezusa: »Videl sem vstalega Jezusa Kristusa!« To je temelj Pavlove vere in tudi vere drugih apostolov, vere Cerkve in naše vere.

Krščanstvo predpostavlja srce, sposobno čudenja

Lepo je, ko pomislimo, da je to v bistvu krščanstva. Ni toliko naše iskanje v odnosu do Boga, iskanje, ki

je v resnici zelo omahljivo, ampak je predvsem Božje iskanje v odnosu do nas. Jezus nas je prestregel, prevzel in nas osvojil, da nas ne bi več zapustil. Krščanstvo je milost, presenečenje, zato predpostavlja srce, sposobno čudenja. Zaprto in racionalistično srce je nezmožno čudenja, ne more razumeti, kaj je krščanstvo: kajti krščanstvo je milost, milost pa je mogoče le zaznati in po navadi jo odkrijemo v čudežju srečanja.

Četudi smo torej vsi grešniki, čeprav naši dobri sklepi ostajajo le na papirju, čeprav se ob pogledu na svoje življenje zavemo, da smo nakopičili veliko neuspehov – na velikonočno jutro lahko storimo tako kakor osebe, o katerih nam pripoveduje evangelij: gremo h Kristusovemu grobu, vidimo odvaljen kamen in pomislimo, da Bog zame, za vse nas uresničuje nenadejano prihodnost. Pojdimo torej k svojemu grobu, vsi jih imamo nekaj

v svoji notranjosti. Pojdimo tja in pogledimo, da je Bog sposoben vstati tudi tam. Sreča, radost, življenje so tu, kjer so vsi mislili, da so le žalost, poraz in tema. Bog daje svojim najlepšim cveticam zrasti sredi najbolj suhega kamenja.

»Smrt, kje je tvoja zmaga?«

Biti kristjani pomeni ne izhajati iz smrti, ampak iz Božje ljubezni do nas, iz ljubezni, ki je premagala našo smrtno sovražnico. Bog je večji od niča in samo ena prižgana

sveča zadostuje, da je premagana tudi najtemnejša noč. Pavel kot odmev prerokov kliče: »Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?« V teh velikonočnih dneh ta klic nosimo v srcu. In če nas bodo vprašali po razlogu za naš nasmehek in naše potrpežljivo razdajanje, potem bomo lahko odgovorili, da je Jezus še vedno tukaj, da še naprej živi med nami, da je Jezus tukaj, na trgu z nami: živ in vstal.

Papež Frančišek
(splošna avdiencia, 19. 4. 2017)

SKUPNOST
EMANUEL

ROMANJE V

PARAY LE MONIAL

(FRANCIJA)

7.-14. avgust 2023

Pridružite se nam!

Program v Paray
Le Monialu bo
prevajan v
slovenski jezik.

Če si želite srečanja
z živo vero,
Božjo nežnostjo in tolažbo,
če potrebujete novo upanje
ali zgolj notranjo
poglobitev,
pridite!

Informacije – paraylemonial2023@gmail.com; tel: 040 505 270

Skrivnost mojega sina

Knjiga in čaj

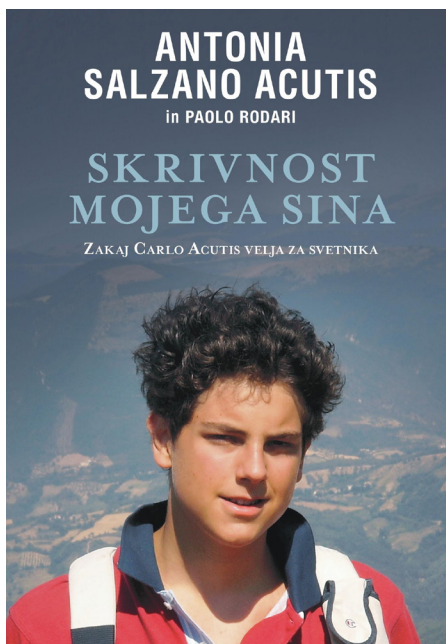
V aprilu se bomo pogovarjali o knjigi *Skrivnost mojega sina*, ki jo je napisala mati blaženega Carla Acutisa.

Ali se bolečina in hvaležnost lahko prepletata, ko doživimo izgubo ljubljenega otroka? Kako je, ko ta otrok umira v veselju, da gre v nebesa? Na to vprašanje nam odgovarja mati petnajstletnega fanta, danes blaženega Carla Acutisa, ki je umrl za levkemijo. Smrti se ni dalo preprečiti.

Opisuje ga kot posebnega, nardarjenega in rahločutnega fanta močne vere. Njegova strast so bili računalniki, prek njih je želel svetu približati Boga in Cerkev. Vsak dan je hodil k maši. Navado je imel reči, da je evharistija zanj avtocesta do nebes. S svojo močno vero in zaupanjem v Boga je pomagal tudi svoji materi, da je stopila na

pot nove vere v večno življenje. Njegova navdihujoča zgodba je velika vzpodbuda mladim, pa tudi vsem nam, kako konkretno živeti evangelij.

Zdenka Sušec

Kristus je s svojim vstajenjem kristjanu osmisлил ne samo vse njegove napore, vse njegovo delo, ampak predvsem njegovo trpljenje.

(Alojz Rebula)

SPREJEM V ŽUPNIJSKI PISARNI

ponedeljek, torek, četrtek in petek

8.30–9.30 in 17.00–17.45

Pričakujemo...

SOBOTA, 1. APRIL	ob 10.00 delavnica pletenja butaric v veroučnih prostorih
NEDELJA, 2. APRIL	CVETNA NEDELJA: spomin Jezusovega slovesnega prihoda v Jeruzalem; svete maše ob 8.00 in 10.00, v Tomačevem ob 8.00; ob 10.00 začnemo z blagoslovom zelenja in butaric na trgu pred cerkvijo Vseh svetih
ČETRTEK, 6. APRIL	■ VELIKI ČETRTEK: nova zapoved ljubezni, spomin ustanovitve zakramenta svete evharistije in mašniškega posvečenja ■ ob 9.00 krizmena maša v stolnici ■ ob 19.00 slovesna sveta maša, sledi bdenje z Jezusom v vrtu Getsemani
PETEK, 7. APRIL	■ VELIKI PETEK: spomin Kristusove smrti na križu ■ ob 15.00 molitev križevega pota po drevoredu ■ ob 19.00 slovesno bogoslužje v spomin na Jezusovo trpljenje
SOBOTA, 8. APRIL	■ VELIKA SOBOTA: dan premišljevanja in molitve, Jezusovo telo počiva v grobu ■ ob 7.30 blagoslov velikonočnega ognja pred cerkvijo Vseh svetih ■ od 10.00 do 17.00 vsako polno uro blagoslov velikonočnih jedi, v Tomačevem ob 15.30 ■ ob 19.30 VELIKONOČNA VIGILIJA, najpomembnejše bogoslužje v cerkvenem letu
NEDELJA, 9. APRIL	■ VELIKA NOČ: Jezusovo vstajenje od mrtvih in zmaga nad zlom ■ ob 7.00 vstajenjska procesija iz cerkve Sv. Križa, sledi slovesna sveta maša ■ ob 9.00 in 11.00 slovesna sveta maša, v Tomačevem ob 9.30
PONEDELJEK, 10. APRIL	■ VELIKONOČNI PONEDELJEK: svete maše ob 9.00 in 19.00, v Tomačevem ob 8.00 ■ od 16.00 do 18.00 srečanje za družine in otroke: slavljenje, pričevanje, adoracija, možnost za spoved
TOREK, 11. APRIL	ob 19.45 večer Knjiga in čaj ob knjigi Skrivnost mojega sina (bl. Carlo Acutis)
SREDA, 12. APRIL	ob 19.45 sestanek župnijske Karitas
SOBOTA, 15. APRIL	ob 9.00 srečanje medgeneracijske skupine v veroučni učilnici
NEDELJA, 16. APRIL	■ nedelja Božjega usmiljenja ■ ob 15.00 družabno srečanje za družine z majhnimi otroki v veroučnih učilnicah
SREDA, 19. APRIL	ob 19.45 biblična skupina v župnijski knjižnici
SOBOTA, 22. APRIL	ob 9.00 birmanska sobota za veroučence 7. in 8. razreda
NEDELJA, 23. APRIL	ob 11.00 dobrodelni srečelov in druženje

OBIŠČITE NAŠO SPLETNO STRAN

www.ljubljana-sveti-kriz.si

ŽUPNIJA LJUBLJANA SVETI KRIŽ

Na Žalah 2, 1000 Ljubljana

01 437 22 03

ljubljana-sveti-kriz@rkc.si

ODGOVARJA: Peter Možina

UREDNIŠTVO: Helena Reberc

LEKTORIRANJE: Marta Anžlovar

FOTOGRAFIJA: splet

URNIK SVETIH MAŠ

NEDELJE: 8.00 in 10.00

Tomačevo 8.00

DELAVNIKI: 7.30 in 19.00

SOBOTE: 11.00 in 19.00

SPOVEDOVANJE

NEDELJE: 7.30–7.50 in 9.30–10.30

DELAVNIKI: 18.30–19.15